

de groene draad

Twee maal gepakt

Ieder jaar rond deze tijd word ik met mezelf geconfronteerd. Vanmiddag was het weer zo ver. Gabriela en Hugo zijn voor een week in onze regio. Zij willen weten hoe wij hier beweging maken en wij willen weten hoe zij ginder beweging maken.

Hugo vertelt dat er sinds begin 2010 alweer zeven vakbondsmensen vermoord zijn. Daarnaast zijn er nog verschillende mensen die bedreigd en vervolgd worden. *(Wat is het in ons land toch goed leven en werken. Hier wordt vakbonds- en mutualistisch werk algemeen erkend en ondersteund door de overheid.)*

Gabriela, die ik in 2007 in Cobán ontmoette toen ze samen met haar moeder en zus eten verkocht op straat, vertelt dat ons bezoek toen heel veel in beweging heeft gezet. De burgemeester is na ons bezoek begonnen om de straatverkopers betere mogelijkheden aan te bieden en Gabriela zelf heeft uit ons bezoek en onze solidariteit kracht gehaald om in het spoor van haar moeder vakbondswerk voor jongeren gestalte te geven in Cobán.

Op één uur tijd werd ik door hun verhaal twee maal gepakt.

Gilbert Pex

Bezoek van Hugo en Gabriela

CGTG, de partnerorganisatie van ACW, ACV, CM en Wereldsolidariteit Leuven is vandaag één van de belangrijkste organisaties in Guatemala: een brede sociale beweging die niet alleen opkomt voor loontrekkenden, maar ook kleine boeren, gepensioneerden, vrouwen en jongeren, kleine zelfstandigen en de informele sector organiseert en verdedigt. Vorige week waren twee Guatemalteekse syndicalisten van CGTG op bezoek in het kader van de internationale week. Visie kon even met hen praten.

Hugo Cahal (56 jaar) werkt voor een staatsinstelling. Binnen de vakbond van deze instelling is hij momenteel secretaris communicatie en sociale preventie.

Hoe raakte je betrokken bij de vakbond?

Mijn eerste vakbondsactie was een actie voor loonsverhoging! Ik raakte meer en meer betrokken bij het vakbondswerk, en nu besteed ik er bijna al mijn tijd aan. En ik ben blij dat ik dat kan doen. Als we in Guatemala iets willen veranderen zal dat alleen lukken door met onze organisaties druk te blijven uitoefenen op de overheid. Als er geen druk is 'van mensen samen' verandert er niets.

Verdien je ondertussen voldoende?

Ik heb vier kinderen (3 dochters en 1 zoon) en mijn basisinkomen is te laag om rond te komen. Daarom werk ik ook nog af en toe als advocaat. Ik probeer mijn tijd te verdelen tussen mijn familie, de vakbond en mijn advocatenwerk. Maar de kinderen klagen soms wel dat ik te weinig bij hen ben.

Wat motiveert je om verder te doen?

Ik wil mee helpen om ons land in de goede richting te sturen. Als ik alleen als advocaat zou werken zou ik meer verdienen, maar ik wil mijn vakbondswerk niet opgeven. Ik ben blij dat ik iets kan betekenen voor de anderen, mijn werk voor de vakbond geeft zin aan mijn leven.

Aurora Gabriela (26 jaar) werkt in de informele economie. Ze verkoopt voedsel en reserveonderdelen. Ze is jongerencoördinator in Cobán.

Hoe raakte je betrokken bij de vakbond?

Mijn moeder is lid van CGTG en mijn broer en ik volgden samen met haar een computercursus via CGTG. Toen we daarmee bezig waren werden we uitgenodigd voor een jongerenbijeenkomst. Ik had een goed contact met de andere jongeren. De begeleiders zagen dat en ze vroegen of ik in de toekomst ook een bijeenkomst wou organiseren. Dat heb ik dan gedaan. Ik heb toen hard gewerkt aan een programma dat de jongeren zou kunnen boeien, en het had succes. Er

kwamen meer dan honderd jongeren op af. En van toen af ben ik met de jongeren blijven werken. We voeren acties, zorgen voor ontspanning en geven vorming.

Heb je het soms moeilijk als vrouw?

Ik woon nog thuis en mijn broers durven wel eens zeggen dat ik te veel weg ben, maar daar trek ik me niets van aan. De meeste mannen in Guatemala zijn nog altijd erg macho, en ze hebben het moeilijk om te aanvaarden dat een vrouw haar eigen weg gaat. Gelukkig verandert de mentaliteit stilaan. Ik heb gemerkt dat de verandering in mentaliteit eerst bij de vrouwen gebeurt, daarna bij de jongeren en als laatste bij de mannen!

Wat motiveert je om verder te doen?

Ik denk dat een betere toekomst in Guatemala afhangt van de kinderen en de jeugd. Als we hen kunnen motiveren zal er stilaan van onderuit verandering en verbetering komen. Ik geloof echt dat dat kan.

Martine Willems

